

Harami Evrimi

– Seyit OSMAN · 05 Ağustos 2018

HARAMİ EVRİMİ

Köyde yalın ayak bir çulsuz vardı,
Ceylan derisinden botu var şimdi.
Yağmur çiselese damı akardı,
Sarayı, villası, katı var şimdi.

Köprüsüz nehirde binmezdi sala,
Kıyardı sal için kesilen dala.
Üstelik israftır derdi ukalâ
Kırk metre boyunda yatı var şimdi.

Bir duman tütmesin ağrırdı başı,
Ayran içen görse çatardı kaşı.
İnsandan saymazdı keşi, ayaşı,
Tütünü, rakısı, otu var şimdi.

Kızardı çobana "ne bu üç köpek,
Sen varken köpeğe var mıdır gerek"?
Bir zırhlı araba bir çelik yelek,
Beygiri, bozkurdu, iti var şimdi.

Bir kedi yalasa yediği tası,
Günlerce olurdu muhtarın yası.
Şifreli kilitli bahçe kapısı,
Çelik duvarlardan çiti var şimdi.

Kur'an'da yok ise anmazdı ismi,
Deccalden sayardı heykeli, resmi.
Dinsiz yobazlardı en büyük hasmı,
Ketenli kağıttan putu var şimdi.

Seyit Osman Akyüz